

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, declarat de inculpatul

Iațco Dumitru Petru, născut la 27 octombrie 1967, originar și domiciliat com. Mașcăuți, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.07.2015 - 14.08.2015;

Instanța de apel: 09.09.2015 - 20.10.2015;

Instanța de recurs: 16.12.2015 - 02.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 14 august 2015, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Dumitru Iațco a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Dumitru Iațco în beneficiul succesorului părții vătămate, Maria Simon, prejudiciul material și moral în sumă de 20000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, în fapt, a constatat, că Dumitru Iațco, la 19 iunie 2015, aproximativ la ora 13.30, conducând automobilul model „Ford Fusion”, cu n/î CR AY 214, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, deplasându-se cu viteză excesivă pe traseul Brănești-Criuleni, la intrarea în s. Mașcăuți, r-nul Criuleni, în apropierea gospodăriei Mariei Diacon, contrar prevederilor pct. pct. 14 lit. a), 46 lit. a), 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului derapând de pe partea carosabilă a drumului, unde pe acostament a tamponat minorul Pavel Simon, a.n. 2011, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață și sănătate, soldate cu decesul victimei.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dumitru Iațco să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 5 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor, procurorul a invocat, că prima instanță, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și anume că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt ce denotă atitudinea negativă a acestuia față de normele general-umane de conviețuire socială și ignorarea totală a Regulamentului circulației rutiere.

Totodată, prima instanță nu a luat în considerație că în urma accidentului rutier a decedat un copil în vârstă de 4 ani, incorect fiind redusă limita maximă a pedepsei închisorii cu 1/3, la fel, urmând să-l priveze pe inculpat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termenul maxim prevăzut de norma incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dumitru Iațco a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În rest sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că pedeapsa aplicată lui Dumitru Iațco, de prima instanță - 2 ani și 8 luni închisoare, a fost individualizată contrar prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, deoarece este disproporțională, inadecvată și inechitabilă în raport cu gravitatea și consecințele infracțiunii săvârșite, soldate cu decesul minorului Pavel Simon, a.n. 2011, inculpatul prin infracțiunea săvârșită a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - viața persoanei, infracțiune care, chiar dacă se atribuie la categoria celor săvârșite din imprudență, face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință decesul unei persoane, modul cum a fost săvârșită infracțiunea prin conducerea defectuoasă a mijlocului de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului, care nu a acordat sprijin succesului părții vătămate.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, de persoana celui vinovat și anume că acesta și-a recunoscut totalmente vinovăția, se căiește pentru fapta săvârșită, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, este supus răspunderii penale pentru prima dată, a considerat rezonabil de stabilit inculpatului Dumitru Iațco pedeapsa potrivit alin. (4) art. 264 Cod penal, 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

5. Inculpatul Dumitru Iațco, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că pedeapsa stabilită a fost individualizată contrar prevederilor legale.

6. Asupra recursului declarat, a depus referință procurorul, care s-a pronunțat pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, prin care autorul recursului trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept abordată în cauza dată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu

materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși în recursul declarat, inculpatul nu indică concret un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, totuși din conținutul acestuia se constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 10) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Dumitru Iațco pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii, stabilindu-i pedeapsa 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de apel just a ținut cont, de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune, care chiar dacă se atribuie la categoria celor

comise din imprudență, face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință decesul unei persoane, prin conducerea defectuoasă a mijlocului de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului, care nu a acordat sprijin succesorului părții vătămate, însă care a acceptat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele săvârșite.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Iațco Dumitru Petru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 aprilie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev